

Københavns Universitet

Økonomiske konsekvenser ved lavere grænseværdi for afsmitning af bisphenol A fra fødevarekontaktmaterialer

Hansen, Henning Otte

Publication date:
2015

Document Version
Også kaldet Forlagets PDF

Citation for published version (APA):
Hansen, H. O., (2015). Økonomiske konsekvenser ved lavere grænseværdi for afsmitning af bisphenol A fra fødevarekontaktmaterialer, 3 s., dec. 16, 2014. IFRO Udredning, Nr. 2015/12

IFRO Udredning

Økonomiske konsekvenser ved
lavere grænseværdi for afsmitning
af bisphenol A fra
fødevarekontaktmaterialer

Henning Otte Hansen

IFRO Udredning 2015 / 12

Økonomiske konsekvenser ved lavere grænseværdi for afsmitning af bisphenol A fra fødevarekontaktmaterialer

Forfatter: Henning Otte Hansen

Udarbejdet i henhold til aftalen mellem Institut for Fødevare- og Ressourceøkonomi og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om forskningsbaseret myndighedsberedskab.

Udgivet maj 2015

Se flere myndighedsaftalte udredninger på www.ifro.ku.dk/publikationer/ifro_serier/udredninger/

Institut for Fødevare- og Ressourceøkonomi
Københavns Universitet
Rolighedsvej 25
1958 Frederiksberg
www.ifro.ku.dk

Økonomiske konsekvenser ved lavere grænseværdi for afsmitning af bisphenol A fra fødevarekontaktmaterialer

Opdrag

Notatet skal bestå af en vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ved en reducere af niveauet for afsmitning af bisphenol A fra fødevarekontaktmaterialer. Der ønskes en beregning af, hvilke sektoromkostninger der er forbundet med det lavere niveau, evt. brug af anden emballage, udvikling af ny emballage og om der er fødevarer, som ikke vil kunne markedsføres på det danske marked. Heri kan der indgå omkostninger/tab forbundet ved investering i nyt produktionsudstyr. Til besvarelsen skal der indsamles data omkring afsmitningen af bisphenol A fra fødevarekontaktmaterialer, så produkter der berøres af en reducere af niveauet kan identificeres.

Notatet skal bestå af 2 dele:

- 1) En vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets, EFSA's, forventede forslag om et tolerabelt dagligt indtag af bisphenol A på 5 mikrogram/kg kropsvægt/dag. Denne værdi vil resultere i et sundhedsmæssigt acceptabelt niveau på 300 mikrogram/kg fødevarer.
- 2) En vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af DTU Fødevareinstituttets forventede forslag om et tolerabelt dagligt indtag af bisphenol A på 0,7 mikrogram/kg kropsvægt/dag. Denne værdi vil resultere i et sundhedsmæssigt acceptabelt niveau på 42 mikrogram/kg fødevarer.

Hidtidige undersøgelser

I Hansen (2014) er bl.a. de erhvervsøkonomiske konsekvenser ved fuldstændig substitution af bisphenol A i fødevarekontaktmaterialer blevet belyst. Endvidere er en række konkrete aspekter, forudsætninger og problemer ved beregning af de erhvervsøkonomiske konsekvenser belyst i denne rapport. Disse forhold er i vid udstrækning også gældende i forbindelse med denne redegørelse, og der vil her blive henvist til denne rapport.

I rapporten er de erhvervsøkonomiske omkostninger ved BPA-fri emballage beregnet. Disse beregninger er stadig gældende, om end det er sandsynligt, at forsinkelsen på foreløbigt 1-1½ år har forkortet perioden, indtil alternativer og/eller forbedringer kan tages i brug.

Undersøgelsesmetode

Problemstillingen er analyseret ved at indhente data, analyser, beregninger m.m. fra berørte virksomheder og brancheorganisationer. Ved at indhente informationer fra både emballageproducenter og føde- og drikkevarevirksomheder fås data fra både udbydere og efterspørgere af fødevareemballage. Udgangspunktet er, at disse parter er tæt på problemstillingen og har et konkret billede af de mulige konsekvenser. Det har som udgangspunkt været målet at få adgang til grunddata for herigennem at kunne verificere og/eller foretage de relevante analyser og konklusioner.

Dette empiriske grundlag er blevet suppleret med litteraturstudier i form af andre analyser, forskningsrapporter, redegørelser fra EFSA m.m. Der er ikke foretaget nogen tekniske vurdering af de rapporter, som i større eller mindre omfang ligger til grund for fastlæggelse af grænseværdiforslagene m.m. Fokus har været på at få grænseværdiforslagene præciseret og formidlet til de aktører i føde- og drikkevareindustrien, som skal agere i forhold hertil.

Af afgrænsningsmæssige hensyn fokuserer denne rapport kun på fødevarekontaktmaterialer af metal og ser ikke på emballage af plastik.

5 mikrogram/kg

Mulighederne for at overholde grænseværdien er forskellig fra produktgruppe til produktgruppe, og i visse tilfælde kan det være nødvendigt at reducere holdbarhedsdatoen for indholdet for at overholde grænseværdien. Trods disse forskelle, og trods forskelle i konkrete tiltag og instrumenter, er den generelle vurdering, at føde- og drikkevareindustrien forventes i store træk at kunne overholde denne grænseværdi uden væsentlige meromkostninger. Der forudsættes ikke nogen afgørende ny teknologiudvikling. En lidt større grad af monitorering vil dog sandsynligvis være nødvendig.

Føde- og drikkevareindustrien og dens emballageforsyningssektor har allerede haft udviklingsomkostninger til at nå dette stadie, men disse omkostninger er allerede indregnet, og en grænseværdi på 5 mikrogram vil derfor ikke medføre væsentlige ekstra produktions- eller udviklingsomkostninger m.m.

0,7 mikrogram/kg

Det er mere vanskelig at bedømme de økonomiske konsekvenser af en sænkning af grænseværdien til 0,7 mikrogram/kg af, idet adskillige emballagetyper i dag ligger tæt på dette niveau eller lige under.

Flere virksomheder i sektoren vurderer, at en grænseværdi på 0,7 mikrogram/kg kan være meget vanskelig at overholde og/eller kontrollere under alle omstændigheder på grund af urenheder. Forurening af fødevarerne eller emballageråvaren med PBA fra kendte eller ukendte kilder kan gøre det derfor vanskeligt for de fødevareproducerende virksomheder at

garantere, at denne grænseværdi overholdes i alle tilfælde. Emballageproducenter opererer derfor med begrebet BPA NI, dvs. BPA Non Intentionally added.

Såfremt fødevarer virksomhederne vurderer, at emballage med BPA men tæt på denne grænseværdi medfører for stor risiko, vil BPA-fri – eller BPA NI – være eneste mulighed. Under denne omstændighed vil der være en meromkostning i størrelsesorden 4 pct. på emballageomkostningen, og dermed sektoromkostninger jfr. tidligere beregninger. Det må dog forventes, at flere virksomheder – evt. i en overgangsperiode og på mindre følsomme områder – vil anvende BPA-holdig emballage men med et forventet BPA-niveau under grænseværdien. Flere virksomheder er stadig usikre på, hvilken strategi de vil vælge. Under forudsætning af, at halvdelen vil bibeholde BPA-holdig emballage, kan det antages, at sektoromkostningerne vil udgøre halvdelen af de ovenfor nævnte.

Generelt

De sektorøkonomiske tab er afhængige af, om konkurrerende virksomheder i og uden for EU opererer under samme lovgivning og kontrol. Derudover er også tidspunkt for iværksættelse af betydning, idet der kan forudses flere teknologiløft, tests og godkendelser inden for en relativt kort periode.

Kilder

Efsa (2013): DRAFT. Scientific opinion on the risks to public health related to the presence of bisphenol A (PHA) in foodstuffs – Part: Exposure assessment

Empa (2014): Challenges Involved in Developing New Coatings. Food Contract Commission.

Hansen, Henning Otte (2014): Økonomiske konsekvenser ved substitution af Bisphenol A i fødevarerkontaktmaterialer. IFRO Udredning 2014/5. Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet.

Ministeriet For Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (2014): Statusnotat om erhvervets arbejde med bisphenol A. 9. september 2014.

Plastic Europe (2014): Polycarbonate/Bisphenol A group. Epoxy Resin Committee